

210

ἡ βασιλεία τῶν ἁγίων εἰς ἡμᾶς, ταῖς ἐν ἁγίων ἰσ-
 ται, εἶναι σενοχωρημένη, ἀλλὰ ἡξάρουμεν ὁ σὺ εἶπεν, ὁ-
 π βικσαὶ ἀπάξουσιν αὐτῶν. Ἀκούομεν τοῦ χυ, καὶ αἶμα δέ-
 ξη σάθῃ, θλίψις, διωγμοί, καὶ ἄλλα παρόμοια, τὸ σέρ-
 τουμεν. Διότι ἐκ ἄξια τὰ παθήματα τῶν νῦν καιροῦ, ὡς
 τῶν μέλλουσιν ἐδοξάν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἀκούομεν
 χυ, ἔ αἶμα εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι ἔλω ὑμᾶς ὡς ὀροβάτα ἐν
 μέσσοι λύκων, δὲν φοβήσεσθε, διότι ἡξάρουμεν πῶς εἶναι
 καλῶς ποιῶν, ἔ αἶμα τῶν ψυχῶν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φοβά-
 των, καὶ διώχνει πᾶς λύκος. Ἄυτου μόνου ἀκούομεν.
 Ἄυτον μόνον ἀκολουθεῖμεν. Ἄυτον μόνον ὑποσκοπέμεθα.
 Ἄυτου τὸ ἱερὸν βιβλίον πιστεύομεν. Τὸν ἵ ἵ πάπαν δὲν
 τῶν φειδόμεθα, ἡξάρουμεν τὰ δόγματα. Νεωτέρη
 ὀροδέτη, ἀφαιρῆ, εἶναι ἡξάρουμεν ὀλίγα λόγια αἰρετικῶς, καὶ
 ὀχ ὀροδόξος. αὐτὰ ἀφῆσθε αὐτὰ ὅλα, καὶ γρη ὀρογνώμων
 μετὰ τῶν αἰατολικῶν ἐκκλησιῶν, καθὼς ἦτον καὶ ἀπ' ἀρχῆς
 καὶ νῦν ἀφῆσθε τὰς νεωτερισμοί, δέλομεν τῶν μνημονεύει ὡς ἀ-
 δελφὸν ὀροπὸν τῶν λοιπῶν ἀφῆσθε, ἔ νῦν ὀροκαθέξτε
 εἰς τῶν σμύδα, καὶ νῦν τῶν ἡξάρουμεν ἐπίσκοπον τῶν βώμης, καὶ
 ὀχ τῶν καθολικῆς ἐκκλησίας κεφαλῶν, ἀλλὰ μόνης τῶν βώ-
 μαϊκῆς. Εἰ ἵ καὶ ὀροπῶν πᾶς ἐδικαίτε βελαὶ καὶ δελή-
 ματα, καὶ δὲν θέλει νῦν ἐνωθῆ μετὰ τῶν αἰατολικῶν ἐκκλησιῶν,
 αἰδύσθε εἰς τῶν δυτικῶν, ἔ αὐτῶς ἔ οἱ πῆθόμμοι αὐτῶν. Ἔμεις
 ἵ, ὀπίκνα τῶν αἰατολικῆς ἐκκλησίας, ἔ κετε εἰς τῶν αἰατολικῆς
 ἐκκλησιῶν, εἰς τῶν ὀροίαν εἶναι ὁ κῆ ἡμῶν ἰς χῆ, τῶν ὀροίαν τῶ
 ὀνομα εἶναι αἰατολῆ, ἔ αἰατέλλει ὡς ἡλιος δικαιοσύνης, καὶ
 τῶν φησὶ ὡς φῶς ὡν ἀληθινόν, ὀ φωτῆ τῶν αἰῶν
 ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, ἀμήν.

Τέλος καὶ τῶν Θεῶν Δόξα.